

Homilie 23ste zondag door het B-jaar – 9 september 2018

Mc. 7, 32 – 37 - inspiratie F. Mistiaen sj

Beste medegelovigen,

Zojuist kregen wij een verhaal te horen dat meer is dan alleen maar een reportage over een gebeurtenis uit het leven van Jezus.

Het is een verhaal met een diepe betekenis voor ons, gelovige mensen, op weg.

Dit verhaal waarin Jezus 2000 jaar geleden een doofstomme genas, gebeurt vandaag opnieuw, hier binnen onze geloofsgemeenschap.

Jezus geneest vandaag al het doofstomme in ons.

En ja, we zijn soms doof voor onze medemensen...

Wij weten wel dat wij willen leven zoals Jezus het ons heeft voorgeleefd maar toch doen wij zo dikwijls het tegenovergestelde.

We horen in ons hart een stem die ons uitnodigt om die scherpe woorden die werden gezegd goed te maken en toch komen we er niet toe.

We horen die stem om iemand een nieuwe kans te geven, maar wij sluiten de oren voor die stem in ons.

Wij zijn ook doof voor de nood van onze medemensen.

Met bewondering kijken wij op naar rijk geklede lui.

En toch weten wij goed dat God ons vraagt geen onderscheid te maken tussen mensen.

En ja, we zijn ook soms stom.

We spreken de goede en milde woorden niet waarmee wij iemand kunnen doen heropleven, waarmee we iemand opnieuw moed kunnen geven.

We voelen ze wel opkomen in ons hart, maar ze blijven ergens steken in onze keel.

We spreken ze niet uit, omdat we vergeetachtig zijn of geen aandacht hebben.

Om anderen proficiat te wensen, hebben we schrik of zijn wij te fier.

“Liefde” is “openheid”, “beminnen” betekent “open staan” en dit staat haaks op “opgesloten blijven in zichzelf”.

De doofstomme die Jezus geneest is het symbool van de liefdeloze, gesloten mens.

En deze liefdeloze mens is ook in ieder van ons een stukje aanwezig.

Is het niet zo dat er dagen, perioden in ons leven zijn waarin we in onszelf opgesloten en geïsoleerd zijn,

niet zozeer door de houding van anderen, maar vooral door onze eigen keuzes.

Ons leven is te vergelijken

met het wonen in een huis met een mooie tuin,

met er rond een dikke haag.

Het is heerlijk om ons regelmatig in een luie tuinstoel neer te vleien, en te genieten.
Maar het is wel zo dat wij niet te lang in onze luie tuinstoel mogen parkeren.
Want die haag groeit rap omhoog.
Eigenlijk zouden wij best elke dag een stukje van de haag knippen, onze gemakzucht snoeien,
zodat wij, over de haag heen,
contact kunnen houden met wie in onze buurt wonen: de man met zijn vrouw, de ouders met hun kinderen, de vrienden met elkaar.

Jezus is diegene die ons steeds opnieuw uitnodigt om onze haag te knippen,
te werken aan grotere openheid:
aan nieuw contact, aan nieuwe ontmoetingen.
Jezus promoot grotere openheid, hij nodigt ons uit onze haag te knippen en daar dagelijks mee bezig te zijn zodat contact met elkaar nieuw blijft en groeit.
Jezus promoot grotere openheid tegenover hen met wie we samenleven.
Open je oren, open je mond! Hoor en spreek!

Vandaag staat de Liefde weer voor onze tuinhaag en spreekt elk van ons persoonlijk aan:

“Effeta! Ga open”

“doe een inspanning dat je niet opgesloten geraakt in je eigen wereldje!”

Jezus is diegene die onze oren wil openen opdat wij beter de vragen en de noden van anderen zouden horen.

Hij wil onze mond openen zodat wij weer die goede lieve woorden zouden spreken die bemoedigen.

Jezus komt vandaag in ons leven voorbij met maar één doel: Hij wil de doofstomme in ons genezen,

zodat ook wij vandaag zouden kunnen zeggen:

“Hij heeft alles wel gedaan!”

Hij laat doven horen en stommen spreken!”

Agnes De Bondt –